

PRZEKWINTA (2) *sb f*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

[*sg N* przekwinta.] ◊ [*pl N* przekwinty (2).] ◊ [*A* przekwinty. ◊ *I* przekwintami.]

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* także XVII w.

1. *Żart, drwina* (2) : Iełzcze y tho niepomału śmiech w nas pobudza [...] kiedy kto foremnie powie da czyj prawie głupi poštěpek/ ábo rzeczenie: Tákież teź/ czyie nád miárę wydwarzanie/ czo biaległowy zową przequinty *Górndworz* O8v, P4v.

2. [*Swawola, pozwalanie sobie na zbyt wiele: przekwintá/ et przekwintowanie/ Ineptiae, lascivia, lenocinium. Volck* Ttt4.]

3. [*Wymyślny przysmak; fastidium delicatissimum, mallitia animi Cn: A wrona ma przekwinty/ to ścierwik/ to żółwik/ Ziadłzy choć bez serwetki/ kracze że nie łowik. BielawMyśl* E4 (*Linde*).

Wyrażenie: »wydorne przekwinty«: Iákoź záprawdę iuźby nam czás przyštało wiąc y tych piełzczot fwoich [...] / tych nie potrzebnych báníkietow z pozłóciřtemi głowkámí / tych pářztetow z wydornemi przekwintámí *WerPublika* 38.]

Synonimy: 1. *naśmiewstwo, przekwintowanie, wydwarzanie, żart*; 2. *przekwiecanie, przekwintowanie, rozpusta*.

MN